

Oproepen en mededelingen

Ringvergoeding 2011

Ook dit jaar kan er weer een ringvergoeding gegeven worden. Voorwaarde is dat de nestkaart in papieren vorm is opgestuurd naar Rob. Digitaal ingeleverde nestkaarten van SOVON gaan automatisch naar Rob toe. Let wel: alleen de roofvogels, niet de uilen!

U kunt een overzicht van de aangelegde ringen en de prijs ervan op sturen naar Sake de Vlas, Heiakkers 3, 9463 TN Eext, of via info@werkgroeproofvogels.nl. Vermeldt ook naam, adres en het bank/gironummer waarop gestort moet worden.

Bijdrage voor 2012

In het enveloppe dat is ingesloten bij deze Takkeling zit de acceptgirokaart voor 2012. De meeste mensen betalen binnen de kortst mogelijke tijd, dank daarvoor! Veel mensen maken meer, soms zelfs veel meer, over dan strikt noodzakelijk. Dat waarderen we enorm. Het maakt het ook makkelijker voor ons om links en rechts steun te verlenen aan kleine projecten, of acties op poten te zetten. Helaas zijn er ook mensen die ik een betalingsherinnering moet toesturen. Dat is niet alleen jammer van de kosten die daarmee gemoeid zijn; het kost mij veel extra tijd. De vraag is dus: maak het geld zo snel mogelijk over en bespaar mij een hoop nawerk en de WRN een hoop kosten. Alvast bedankt door Sake de Vlas.

Landelijke dag Meppel 2012

Noteert u alvast de datum: zaterdag 25 februari 2012, schouwburg Ogterop in Meppel. In de volgende Takkeling komt het volledige programma. Houd ook onze website in de gaten.

Handel in roofvogels

De grote vlucht die roofvogelhouderij heeft genomen, heeft de vraag naar roofvogels doen exploderen. Die roofvogels moeten ergens weg komen. Kweek, wordt er vaak gezegd, en ongetwijfeld is dat een circuit van monumentale omvang. Maar er gebeurt ook veel dat niet door de wet is toegestaan. In dat kader is de veroordeling van de eigenaar van de vogelfarm in Berkel en Rodenrijs, de 46-jarige Johannes W., interessant. Hij werd veroordeeld tot een geldboete van 5000 euro en 180 voorwaardelijke werkstraf voor zijn bijdrage aan illegale handel in roofvogels (Rotterdams Dagblad, 22 september 2011). De vogelfarm, die volgens het krantenbericht te koop staat, was jarenlang het middelpunt van handel in beschermde roofvogels in binnen- en buitenland. De rechtbank beperkte de geldboetes van vier leveranciers en kopers tot maximaal 2000 euro, omdat zij al gedupeerd waren door inbeslagname van de vogels. Zouden deze jongens echt wakker liggen van zulke bedragies? Ik betwijfel het.

Friese kongsi op de bres voor aanpak 'roofvogelprobleem'

Het zal niemand zijn ontgaan dat er in Friesland een speciaal soort vogelbeschermer woont. Eentje namelijk die sommige vogelsoorten een warm hart toedraagt, maar andere vogelsoorten het liefst van de aardbodem wegvaagt. Deze natuurliefhebbers weten de lokale pers goed te bespelen, waarbij ze het doen voorkomen dat andere natuurclubs het er hartgrondig mee eens zijn. Zo konden we in de Leeuwarder Courant lezen dat redding van weidevogels alleen mogelijk is als het rooftuig mag worden opgeruimd. Dat gesteund door vogelwachters, jagers (tot zover niets nieuws), It Fryske Gea, Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer. Nu weten we al langere tijd dat sommige medewerkers van voornoemde organisaties inderdaad er hetzelfde gedachtengoed op na houden als de weidevogelbeschermers, maar om dat luid en duidelijk in de kranten te laten zetten, gaat wat ver. Zouden ze het daar echt mee eens zijn? Er ging een lampje branden toen een weidevogelrapport werd aangehaald op een wijze waarvan ik zeker wist dat het daar zo niet in stond; ik heb dat rapport namelijk gelezen. Weidevogelbeschermers worden niet gehinderd door feiten, maar hebben intendeel hun mening klaar (de aarde is een plat vlak!) en deformereren moeiteloos andermans opvatting en onderzoek opdat het in hun straatje past. Ze zien er bovendien geen been in hun nefaste overtuiging in de monden van anderen te leggen. Ook dat is niets nieuws. Wat me wel tegenvalt van de natuurclubs is dat ze zich dat laten aanleunen. Hoe denken zij integer de belangen van natuur te dienen als ze zich dit soort zaken in de mond laten leggen? Of zouden ze er stiekem ook zo over denken? Want al sputtert It Fryske Gea een beetje tegen, ze willen wel degelijk constructief meedenken over het nemen van habitatmaatregelen die rovers het leven zuur maken. Bosjes kappen, riet weghalen, ach, waarom niet. Idem Natuurmonumenten, idem Staatsbosbeheer. Dat natuurlijk los van de vraag of dat ook maar iets ten goede van de weidevogels zal opleveren (het antwoord daarop weten ze zelf natuurlijk ook wel, namelijk nee, dat levert niets op zolang de landbouw blijft landbouwen op de wijze van de afgelopen decennia). Ik vraag me af: bij wie moeten bij wet beschermde vogels eigenlijk nog aankloppen als zelfs de beschermers hun het recht op bestaan ontnemen. En dat alleen maar omdat weidevogelliefhebbers een hele provincie hebben gegijzeld. Het interessante is dat er vanuit het publiek wél heftige tegenreacties komen. De ingezonden brieven in de Leeuwarder Courant bewijzen dat er mensen zijn die bescherming serieus nemen, die de onzinpraat van weidevogelaars moeiteloos doorprikken, die hun oortjes niet laten hangen naar strategische beslissingen, die niet bang zijn luid en duidelijk te roepen dat de landbouw verantwoordelijk is voor de achteruitgang van weidevogels, en dat het maar eens afgelopen moet zijn met de terreur van domheid. Kunnen we nog wat verwachten van It Fryske Gea, SBB en NM? Anders dan dat ze de facto meedoen aan de predatorenhaat, verpakt in wollige taal of zachtjes meehuilen met de wolven in het bos. (Bron: Leeuwarder Corant, 18, 20, 22, 23, 2n 27 juni, 2 juli, 14, 15 en 17 september, met dank aan A. van Drooge en Thijs van Galen).

De maat is vol

Het blijft altijd weer bijzonder hoe mensen zonder enige kennis van zaken de meest boude uitspraken kunnen doen. In het blad van een Duitse postduifhoudersvereniging wordt gesteld dat de druk van roofvogels op Postduiven de laatste tien jaar

aanhoudend is toegenomen. Misschien, maar misschien ook niet. In Nederland horen we die verhalen ook aan de lopende band, en daar weten wij in ieder geval met zekerheid dat het niet overal zo is. Hier is de druk van Haviken op Postduiven in Noord-, Oost- en Midden-Nederland juist afgenomen. Steeds minder pluksels en ringen van Postduiven per haviksnest, bovendien een afnemende stand van de Havik. En jawel, daar zijn ondertussen inderdaad Slechtvalk en Oehoe bijgekomen, beide niet vies van een Postduifje. Wat de totale predatiedruk op Postduiven is, weten we niet. Dat postduifhouders steeds vaker klagen, althans volgens de schrijver van het stukje en óók ongefundeerd, zegt niets. Dat was in Engeland in de jaren zestig ook het geval: het daaropvolgende onderzoek naar Slechtvalken maakte duidelijk dat de populatie was gecrasht (van de valken, wel te verstaan), het tegendeel dus van wat de duivenhouders beweerden. En klagen, is dat niet de standaardreactie van iedereen die zich verongelijkt voelt? (Bron: Die Brieftaube 128 (20): 652-653, 2011).

Enkele grote groepen Postduiven spoeden zich laag over het bos naar het honk (Foto: Willem van Manen). Bij de postduivenpassage die ik (Rob) sinds 1974 noteerde, in totaal van 33.095 Postduiven in 1962 groepen, zag ik 62 aanvallen van Haviken. Daarvan waren er 13 succesvol. Meer hierover in Mijn roofvogels, dat op de Landelijke Dag wordt gepresenteerd (hoop ik). *Racing Pigeons speeding towards their loft. Of 33,095 Racing Pigeons recorded in 1962 flocks during their flight in 1974-2011, only 62 attempts were made by Goshawks to capture a pigeon, of which 13 were successful.*